

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 6 березня 1982 року

№ 28 [3068]

Ціна
2 коп

ПРАПОРІ — ПРАВОФЛАНГОВИМ

Колгосп «Первое мая» Маловисієвського району визнано переможцем Всесоюзного соціалістичного змагання і нагороджено перехідним Червоним прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС та ЦК ВЛКСМ за високі досягнення у виконанні народногосподарських планів за 1981 рік.

Важкими здобутками славиться це господарство. Торік на кожному гектарі зібрано по 34,8 центнера пшениці, по 31 центнеру проса, по 28,7 центнера соняшнику. Від кожної корови тваринники надали по 3043 кілограми молока. Славно потрудилися і механізатори, які на кожній стаціонарній трактор виробили по 2339 гектарів умовної оранки, зняли собівартість робіт.

Високу нагороду хліборобам позавчора на урочистих зборах, вручив голова виконкому обласної Ради народних депутатів В. І. Желіба.

Учасники урочистих зборів надали вітальний лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, товаришів Л. І. Брежнєву.

Позавчора хлібороби колгоспу імені Щорса Долішнього району приймали до Будинку культури на урочисті

збори. Буденний весняний день став для щорсівців святом трудової перемоги: колгосп відзначено перехідним Червоним прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ за великі успіхи у розвитку землеробства і тваринництва. Цю високу нагороду господарство здобуло у Всесоюзному соціалістичному змаганні в 1981 році.

Успіхів у виконанні народногосподарських планів колгосп імені Щорса добивається щороку. Торік господарство було нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора. Другий рік одиннадцятої п'ятирічки колгоспники почали з бойовим настроєм — виконали план двох місяців по продовжу державі яєць, молока, м'яса, механізатори готові зустріти посівну кампанію у всеозброєнні.

Високу нагороду хліборобам колгоспу імені Щорса вручив секретар обкому Компартії України В. М. Щербина.

Учасники урочистих зборів прийняли вітальний лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, товаришів Л. І. Брежнєву.

ЗУСТРІЧ В ОБКОМІ ЛКСМУ

У середу, 3 березня, в обласному комітеті ЛКСМУ України відбулася зустріч членів бюро обкому комсомолу з групкомсоргами комсомольсько-молодіжних колективів тракторних бригад. Механізатори розповіли про те, як у їхніх господарствах готуються до весняних польових робіт другого року одинадцятої п'ятирічки, поділилися дос-

відом виробництва цукрових буряків і кукурудзи за індустріальною технологією, зупинилися на проблемах, які нині стоять перед хліборобами, комсомольськими організаціями.

Хоч сьогодні готові вийти в поле молоді механізатори КМК другої тракторної бригади колгоспу «Дружба» Новоукраїнського райо-

ну (групкомсорт В. Дубченко), колгоспу «Україна» Голованівського району (групкомсорт В. Петренко) та інші.

Учасники зустрічі відзначили, що треба підвищувати бойовість комсомольських організацій, які діють у колгоспах і радгоспах, виховувати у молоді любов до землі, хліборобської професії.

На зустрічі виступив перший секретар обкому ЛКСМУ України І. О. Шевченко.

ДЕЛЕГАТ КОМСОМОЛЬСЬКОГО З'ЇЗДУ

Валентина Чередниченко працює в комсомольсько-молодіжній бригаді облицювальників В. Д. Джумалева будівельного управління № 3 тресту «Кіровоградмашвирбуд». Нині цей колентив бере участь у спорудженні гуртожитку чавуноливарного заводу. Денні норми кожен член КМК виконує на 140—160 проц.

Приклад у роботі подає В. Чередниченко — групкомсорт бригади. За виробничі успіхи, активну участь у громадському житті комсомолу обрали делегатом XIX з'їзду ВЛКСМ.

На знімку: В. Чередниченко (в центрі).

Фото В. ГРИБА.

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

ПРАЦЯ — НА РАДІСТЬ

До Всесоюзного комуністичного суботника залишилося більше місяця, проте школярі Онуфріївського району вже сьогодні готові до роботи. Кожен клас, кожний учень знає своє завдання. Так, хлопчики і дівчатка Зибківської середньої школи працюватимуть на тери-

торії місцевого дитячого садка, розб'ють клумби і посадять квіти в центрі села. Юні тимурівці проведуть черговий рейд операції «Зірки Тимура».

Сотні дерев і кущів біля школи посадять учні Камбулівської десятирічки. Кілька класів займатимуться благоустроєм однієї з тракторних бригад місцевого колгоспу імені XX з'їзду КПРС.

Старшокласники середньої школи районного центру працюватимуть в Онуфріївському дендропарку.

В. СМІРНОВА,
секретар — завідувача
відділом учнівської мо-
лоді Онуфріївського
райкому комсомолу.

ВІРНІ ТРАДИЦІЯМ

Ініціатива москвичів — провести 17 квітня комуністичний суботник, присвячений 112-й річниці від дня народження В. І. Леніна, — дістала одностайну підтримку у колективі Гайворонського тепловозремонтного депо. На мітингу, який відбувся цими днями на підприємстві, від імені комсомольців і молоді виступив член комсомольсько-молодіжної локомотивної бригади Юрій Костюк. Він розповів про плани молодих залізничників на день «червоної суботи».

Молодь, зокрема, прагне зексплуатувати 17 тонн рідкого палива і провести на ньому день суботника 12 великозагових составів від Гайворона до Підгородньої. А ремонтники Юрій Гуженюк та Олександр Фафонов запропонували силами комсомольців відремонтувати один тепловоз.

Молодь, зайнята у невиконаній сфері, планує зібрати 3 тонни металолому, упорядкувати подвір'я депо.

В. НЕЗБИЖИЦЬКИЙ,
м. Гайворон.

БУРЯКОВОДИ

І ЦУКРОВИКИ — ОДНА ЛАНКА

З ОБЛАСНОЇ НАРАДИ-СЕМІНАРУ ПО ЦУКРОБУРЯКОВОМУ ВИРОБНИЦТВУ

Воли з'їхалися з усіх куточків області — партійні, радянські, комсомольські працівники, керівники і спеціалісти колгоспів і радгоспів, сільськогосподарських органів, агрономи і ланкові механізовані лапок, керівники райсільгосптехнік, цукрових і автотранспортних підприємств — усі, хто причетний до стану справ на буряковому полі і цукрових заводах.

Обласну нараду-семинар по цукробуряковому виробництву відкрив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілик.

У доповіді про завдання буряководів і працівників цукрової промисловості по забезпеченню виконання планів і соціалістичних зобов'язань виробництва і заготівель цукрових буряків, виготовлення цукру в північному і південному районах п'ятирічки, яку зробила голова виконкому обласної Ради народних депутатів В. І. Желіба, йшлося про широке коло питань.

Наша область — одна з крупних серед бурякозональних областей України. Колгоспи і радгоспи виробляють цукрову сировину більше як на 138 тисячах гектарів, середньорічний обсяг заготівель коренів у десятих п'ятиріччя становив 3,3 мільйона тонн. За минуле п'ятиріччя ця галузь землеробства дістала добре оснащення технікою, зміцнилася її матеріально-технічна база, підвищилися потужності цукрових заводів. У десятих п'ятиріччя врожай коренів порівняно з дев'ятою збільшився на 45 центнерів з кожного гектара плантацій, план продажу державі сировини був виконаний. Виробництво цукру в області за рік перевищувало 338 тисяч тонн.

Однак минулий рік було позначено різким спадом виробництва і сировини, і цукру. Господарства недодали державі 1,6 мільйона тонн коренів, при плані 388 тисяч було виготовлено тільки 224 тисячі тонн цукру. За допущене відставання область була піддана критичній на недавній республіканській нараді-семинарі по цукробуряковому виробництву.

На заваді буряководам стояли не тільки несприятливі для землеробства погодні умови, а й організаційні промахи. Адже колгосп «Зоря комунізму» Новоград-Волинського району за минулу п'ятирічку довів середньорічний збір цукрових буряків на круг до 447 центнерів, назіть торік зібрав по 376 центнерів коренів. Про досвід буряководів Надзак розповів голова колгоспу, Герой Соціалістичної Праці Л. П. Шліфер. Добрі врожаї цієї культури мали колгоспи імені Комінтерну Онуфріївського району.

«Росія» — Новоукраїнського, імені Жданова — Світловодського та ін. Однак переважна більшість господарств значно знизилася врожайність бурякових плантацій. Подекуди ж нежинували на круг назіть по 30—60 центнерів коренів. Найгірше врожай бу-

рякова шива в Новгородківському, Бобринецькому і Олександрійському районах.

Великої уваги учасники наради-семинару приділили переведенню буряківництва на індустріальну технологію вирощування сировини. Досвідом з цього поділився начальник Добро-вельчківського райсільгоспуправління В. І. Бабко. Ланковий механізований ланки колгоспу імені Леніна Устимівського району А. П. Горбенко у своєму виступі підкреслював, що там, де працюють люди, там і бурякова шива врожається. Ланковий механізований ланки колгоспу імені Фрунзе Кіровоградського району М. О. Генсарук розповів про впровадження передового досвіду буряководів інших областей.

Шийного року в нашій області за індустріальною технологією цукрові буряки вирощуватимуться на 46 тисячах гектарів. Зараз господарства забезпечуються високоефективними гербіцидами, насінням новою технікою. Слід тільки добре використовувати ці важливі підйоми у боротьбі за високий урожай.

В одинадцятій п'ятиріччя буряководи області мають довести середньорічне виробництво цукрової сировини до 3,7 мільйона тонн, а продаж її державі — до 3,5 мільйона тонн. Виготовлення цукру зросте до 458 тисяч тонн. Уже шийного року для здійснення комплексної програми «Цукор», яка містить конкретні організаційно-технологічні заходи, передбачено продати державі 3460 тисяч тонн коренів і виробити 395 тисяч тонн цукру. Виконання цього завдання ший підпорядковується застосування нових, прогресивних прийомів на буряковому полі і цукрових заводах. Передбачено широке впровадження досвіду буряководів Ямпільського району Вінницької області по трудовій співдружбі з робітниками цукрової промисловості.

У виступах міністра харчової промисловості Української РСР М. Ф. Кулиничка, генерального директора виробничо-агрового об'єднання цукрової промисловості М. В. Васильєва, головного інженера цукрового заводу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району Ю. Ф. Цюкала та інших товаришів йшлося про вдосконалення прийнятих, зберігання і переробки цукрової сировини, про шляхи збільшення виходу білого цукру з кожного гектара бурякових плантацій.

На нараді-семинарі з промовою виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілик.

В роботі наради-семинару взяли участь секретарі обкому партії В. М. Щербина, А. І. Погребняк, голова облпрофради В. П. Івлєв, завідувач сектором сільгоспвідділу ЦК Компартії України В. П. Зеринський, заступник голови Українсьгоспхміт М. П. Кульчицький.

РАДЯТЬСЯ МАЙСТРИ

КИВ. (РАТАУ). Гворчий пошук резервів виробництва, передовий досвід, запозичений у кращих майстрів машинного доїння, дали змогу лауреатові премії Ленінського комсомолу, делегатові XXIV з'їзду ЛКСМУ Ользі Куцарі стати правофланговою на трудовій передз'їздській вахті молодих тваринників республіки. Молоком, одержаним лише за минулий рік двадцятичотириохрічною дояркою з колгоспу «Україна» Кам'янсько-Бузького району на Львівщині, можна було б протягом тижня задовольнити місто з п'ятдесятитисячним населенням. Пройшовши перші трудові «університети» в учнівській виробничій бригаді місцевої школи, а потім на фермі під керівництвом матері — знатної доярки Марії Михайлівни Куцаби, вона щороку надоєє по 6 тисяч кілограмів молока від корови.

Про це Ольга розповіла на зустрічі молодих тваринників республіки, яка відбулася сьогодні в ЦК ЛКСМ України. Правофлангові соціалістичного змагання поділилися досвідом роботи, від імені 4,5 тисячі комсомольсько-молодіжних колективів, двохсоттисячної армії молодих тваринників республіки зобов'язали новими трудовими успіхами зустріти 60-річчя утворення СРСР, наступні комсомольські з'їзди.

Як відзначалося на зустрічі, в тваринництво назване партією ударним фронтом на селі, нині прийшло багато молоді. Широку підтримку в республіці дістала ініціатива черкашан «Рубіж комсомольсько-молодіжних колективів здають продукцію тільки першим сортом, за рік удвоє збільшилася кількість майстрів машинного доїння, які переїхали п'ятитисячний рубіж. Ставши на трудову передз'їздську вахту, передозі колективи, юнаки і дівчата України взяли підвищені соціалістичні зобов'язання, багато з яких уже достроково виконано.

На зустрічі виступили перший секретар ЦК ЛКСМУ А. Л. Корнієнко, заступник міністра сільського господарства УРСР О. М. Окопний.

За старшою сестрою

Зведений загін комсомольців вийшов у район Житомирської області. П'ятдесят п'ять юнаків і дівчат, закінчивши спеціальні курси, працюватимуть операторами машинного доїння, обслуговуватимуть техніку.

Мрія працювати дояркою народилася у мене давно, — говорить командир загону комсомолка Майя Негерей. — Своєю мрією поділилася з матір'ю, яка, часто піднімаючи сестру Ніну, Я пишилось її успіхами. Нина щороку одержує від колгоспу корови більш як по сім тисяч кілограмів молока, стала лауреатом премії Ленінського комсомолу, обраною делегатом XIX з'їзду ВЛКСМ. Тепер і я беру групу корів. Хочу в майбутньому зрештеш по досягнутих результатах із старшою сестрою.

З початку п'ятирічної комсомольської організації області направили на роботу в тваринництво більше тисячі юнаків і дівчат. На фермах і комплексах організовано 240 комсомольсько-молодіжних колективів.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ,

З ПОВНОЮ ВІДАЧЕЮ

Братів Степана і Петра Стадників шанують у колгоспі імені XXII з'їзду КПРС Довроличівського району. Вони працюють операторами на свиновідгодівельному комплексі. Середньодобові прирости живої ваги по закріплених за ними групах тварин становлять 400—450 грамів. Усе це завдяки суворому дотриманню розпорядку дня, добулівому утриманню свиней, повноцінному раціону годівлі.

Петро очолює штаб «Комсомольського прожектора». Рейди «прожектористів» допомагають ліквідувати виробничі неполадки, працювати ефективніше. З допомогою зазвичайного свиновідгодівельного комплексу Миколи Федоровича Запорожця та механіка Сергія Андрійовича Мельниченка місцеві майстри модернізували кормозмішувач. Подачу кормів механізовано. Раніше сухий жом, солом'яну січку поливали водою. Нині змонтували кормозапарник. Підготовлені до згодовування корми краще поїдають тварини.

Ставши на ударну трудову вахту, присвячену наступним комсомольським з'їздам, Петро і його товариші дали слово добиватися ще вищих показників у роботі.

На знімках: оператор П. СТАДНИК; новий кормозмішувач у роботі.

Фото В. ГРИБА.

ТРАКТОРНА бригада, що в селі Калмазово, зовні нічим не відрізняється від інших. Люди тут — завжди заклопотані механізатори, сльосарі, козали — такі, як і скрізь. Сьогодні тут зазвершують ремонтні роботи.

— До весни ми вже готові, — розповідає бригадир Олександр Федорозич.

словом і власним прикладом заохочують хлопців у роботі. І техніку вручають у першу чергу тем — молодим.

— Звичайно, досвіду хлопцям, як правило не вистачає, — говорить бригадир. — Але ж поруч завжди старші.

Поповнення постійно підчуває дружню підтримку.

У БРИГАДІ ОРДЕНОНОСЦЯ

Приклад виховує

вич Кравченко, і його очі світяться гордістю за своїх товаришів. — Грунтообробну техніку, сівалки відремонтували ще до 25 грудня. І трактори нині всі на ходу. Достроково закінчили ремонт кормодобувної техніки. Телер вже лагодимо зернозбиральну. Хлопці у нас завзяті, працюють.

Ми йдемо ремонтним майданчиком.

— Комсомольців у нас дванадцять, — продовжує Олександр Федорозич. — Щороку випускники училищ приходять у тракторну. Це наша надія, до них і увага особлива.

Олександр Федорозич ненадовго замовкає. Мабуть, згадав, як тринадцять років тому вперше прийшов сюди після Голованівського СПТУ. Тут, власне, знайшов себе, про що красномовно свідчить орден Трудового Червоного Прапора. Став комуністом. Закінчив заочно сільськогосподарський технікум. З механізатора виріс у бригадира тракторної бригади.

— З училища молоді приходять добре підготовленою. Минулого року проходив у нас піврічну практику комсомолец Михайло Кривенко. Чудовий хлопець, дисциплінований і техніку знає прекрасно: працював на тракторах усіх марок, у жнива сіяв за кермо комбайна.

Хлопці неодмінно стають справжніми механізаторами, бо до цього вони самі прагнуть, колектив допомагає їм оволодіти професією. Атмосфера доброзичливості, що склалася в бригаді, сприяє найефективнішому застосуванню знань, набутих в училищі. Тут, про поповнення дають, добрим

А тому й працює таорчно, з вогником. Взяти хоча б ремонт кільчатих котків. Хто має з ними справу, добре знає, як часто зношуються підшипники. І ось за ініціативою майстра-наладчика комуніста Дмитра Андрійовича Кривенка і механізатора Олексія Никифоровича Швеця їх замінили на дубові тулкі. Це набагато продовжує міжремонтний період їхньої роботи і дає можливість обійтися без «дефіцитних» підшипників.

ПОДІБНИЙ пропозиції на тракторній — не виняток. Механізатори вдосконалили обладнання на обприскувачах. За ініціативою Сергія Семеновича Аркуші встановили своїми силами з діймових труб штани.

— Ми ставимо перед собою важливе завдання: продовжити строк служби закріпленої за кожним техніки, — говорить діді Олександр Федорозич. — І дечого домоглися. Комсомольці, молоді рівняються на комуніста Володимира Васильовича Кривенка, найстаршого механізатора бригади Дмитра Євгеновича Жевжеренка. їхній Т-74 теж «ветеран».

Слід сказати, що чотири списані трактори, відремонтовані бригадними умільцями також будуть працювати нинішнього року. Їх відремонтували комуніст Гаврило Григорович Швець і комсомолец Микола Івченко, Олександр Андрійович і Василь Михайлович Швець та інші.

Пологодили також і «Ниву» комуніста Івана Дмитровича Тарана, на якій вісім років трудився комбайнер. Його СК-5 мав найбільший виробіток у районі. Тільки за минулі жнива він скосив 920 гек-

тарів, намолотив 10100 центнерів збіжжя.

ОРГАНІЗОВАНО проїхав в колгоспі імені 40-річчя Жовтня минулі жнива. Урожай зібрав — за 12 днів. Комбайни працювали без простоїв. Немалый внесок у це і комсомольці бригади, ентузіазм яких запалював увесь колектив.

Згадуючи минулі жнива, хочеться розповісти про випадок, який характеризує атмосферу взаємодопомоги, що склалася в колективі. Поряд з досвідченими екіпажами працював і комсомольсько-молодіжний у складі чотирьох комсомольців: комбайнерів Олександра Пшенничного і Сергія Єнчева та трактористів Євгена Каміза і Григорія Швеця, які відвозили від комбайна солому. Добре працювали хлопці, старалися, та намолот під кінець дня одержали на 100—150 центнерів менший, ніж у комбайнера Бориса Андрійовича Швеця. Прикро хлопцям, адже трудилися, здавалося, на повну силу. Єдине — вивантажували зерно на зупинках, а не на ходу.

І тоді Борис Андрійович підійшов до хлопців, сказав на місток комбайна, показав, як краще вивантажувати бункер на ходу раз, вдруге. Аж доки хлопці самі не освоїли процесу.

— Кожен досвідчений механізатор вважає за обов'язок подавати пошляху допомогу молодим, — пояснює бригадир. — Робота з ними завжди під контролем нашої партгрупки, де партгрупгом Іван Дмитрович Таран. Минулого місяця в районі відбувся зліт наставників, де були і наші представники. Такі зустрічі завжди приносять користь. Ми вирішили створити раду наставників, щоб вести роботу з молодими механізаторами ще організованіше.

— А ось ще одне правило у роботі механізаторів — бригадир кинув на хлопців, що підходили до тракторів з відрами і щітками. — Друга зміна повинна одержати чисті і, зазвичайно ж, справні трактори.

Тим часом хлопці зважилися наводити порядок. Нині тут дають про майбутній урожай. Яким буде цей рік? Чим порадує? Чи все зроблено для того, щоб весняні польові роботи зустріли у всеозброєнні?

Н. САВЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комунаря».
Вільшанський район.

НАШ СУЧАСНИК

ВИБРАЛА СВІТЛОВДСЬК

Шість років тому Олександр і Ніна писали свої сестрі Наташі у село Татищево, що на Брянщині: «Дорога сестричко! Ти знаєш, яке гарне місто Світловдськ! Тут нам дуже подобається. Працюємо ми на великому заводі, котрий носить ім'я 50-річчя СРСР. Ти б його теж полюбила, ми впадемо. Тож не аперше запрошуємо — приїжджай».

Читала тоді, перечитувала цього листа Наташа і поступово зростало в ній бажання жити і працювати в місті, де трудяться брат і сестра, у місті, яке має таку гарну назву — Світловдськ. А за кілька місяців зібралася і приїхала погостювати на береги Дніпра.

Сашко й Ніна після роботи влаштували для сестри екскурсії — прогулянки по місту, розповідали про завод, де вони працюють. І полюбившись дітями місто, завод. Полюбившись так, що вже не могла ствердно не відповісти на запрошення брата й сестри.

На заводі чистих металів її прийняли до цеху № 3. І ось уже шостий рік працює комсомолка Наташа Тарасевич на дільниці № 1. У зміні майстра Валерія Дмитровича Шарова вона одна з кращих апаратниць.

— Скромна дівчина, — каже про неї майстер. — Ця її риса мені сподобалася одразу, коли я прийшов сюди працювати. І всі доручення вона виконує на совість.

На робочому місці Наташа особливо уважна. За шліфувальними установками спостерігає пильно, ретельно відмиває продукцію від бруду миль-

ним порошком «Лотос» і здає для перевірки у відділ технічного контролю. Її продукція — без браку. Щомісяця Наташа Тарасевич виробничий план виконує на 125—130 процентів.

Бригада старанно готується відзначити знаменну дату: 60-річчя утворення СРСР. Відзначити ударною працею, славними ділами. Приклад Наташі Тарасевич та її подруг Марії Тимошук і Надії Шустової надихають на досягнення високих виробничих результатів усіх членів бригади.

А це комсомолку радо зустрічають школярі підшефного класу середньої школи № 10. Н. Тарасевич розповідає їм про свою роботу, про честь робітничу, взаємодопомогу в бригаді, умови праці на одному з найкращих підприємств Світловдська. Дівчина вірить, що ці зустрічі не минуть даремно, що колись до неї як до наставника попросяться учнями її нинішні юні друзі.

На недавніх комсомольських зборах цеху № 3 Наташа Тарасевич заповіла своїх товаришів, що докладе максимум зусиль, аби завдання другого року одинадцятиріччя виконати достроково.

...Вона часто згадує перші відвідини Світловдська, порівнює тодішні сумніви із тим, яким рідним містом став він сьогодні для неї. Згадує і не шкодує, що зробила тоді такий рішучий крок у житті.

В. ЛАВРОВ,
апаратник заводу чистих металів.
м. Світловдськ.

Маршрут — ударні будови

На ударні будови вугільної промисловості Західного Донбасу, підприємства в колгоспі і радгоспі Київської, Дніпропетровської і Запорізької областей приєднаний XIX з'їзд ВЛКСМ маршрут агітпоїзда ЦК ЛКСМУ «Комсомолец України». В складі пропагандистської групи — ветерани партії, комсомолу, герої війни, мотодівчачі, лектори товариства «Знання».

Більше року тому вирушив у перший рейс цей пропагандистський центр

на колесах, який побував уже в усіх областях республіки. За минулий час проведено понад три тисячі різних заходів, які віддали півмільйона чолонів. Молоді ентузіастичні організують зустрічі з цікавими людьми, лекції, концерти, диспути. Особливо популярністю у юнаків і дівчат користуються екскурсії голографічної виставки, що розповідають про славу історію ВЛКСМ і його бойового загону — комсомолу України.

Кор. РАТАУ.

В сім'ї вольній, новій

9 березня — день

народження Т. Г. Шевченка.

Пам'ятник Кобзарю в м. Світловодську.

Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

КІЛЬКА років тому творчі справи привели мене до села Панчевого, що в Новомиргородському районі. То був час, коли міжогаряче листя вже облітало з дерев, а в повітрі срібним павутинням пливло бабине літо. На подвір'ї місцевої школи-десятирічки зустрівся з давнім знайомим красенцем Миколою Олександровичем Стояном. Про що б не говорили ми з ним, завжди переходило до теми про свою Кіровоградщину, її славних людей, наших земляків.

Цього разу Микола Олександрович зустрів мене, ще будучи весь у полоні своїх думок.

— Ти ж знаєш, на землі новомиргородській буває Тарас Шевченко! — з якоюсь поштивістю сказав Микола Олександрович. І повісив мову про те, що він перечитував літературу, матеріали про той далекий 1824 рік, коли степами Кіровоградщини йшли чумацькі валки. В одній із них манд-

рував разом з батьком і тринадцятирічний Тарас Шевченко. Про своє босоніжне «чумакування» та перебування в цих краях згадав пізніше поет у поезії «Наймичка».

І ось я знову перечитую рядки знайомі Кобзареві «Наймички».

«Въезжали мы из Гуляй-поля. Я сидел на возе и смотрел не на Новомиргород, а на степь, лежащую за Тикичем, широкую, беспредельную. Только чуть мрещт что-то, похожее на лесок. Я спрашиваю у отца, что это видю».

— Девятая рота, — отвечает он мне.

Но для меня этого недостаточно. Я думаю: «Что это — 9-я рота?»

Степь. И все степь. Наконец мы остановились ночежать в Дидовой балке.

На другой день та же степь и те же детские думы.

— А вот и Елисавет! — сказал отец.

— Где? — спросил я.

— Вон на горе цыганские

шагры белеют.

К половине дня мы уже приехали в Грузовку, а на другой день поутру — уже в самый Елисавет.

Знайомі назви, знайомі місця... Мені, всім кіровоградцям. У степовому краї в усі часи свято шанували пам'ять про великого Кобзаря. 1914 року трудовий Елисаветград вирішив відзначити 100-річчя з дня народження поета. Задумали відслужити в місті громадську панакхиду. Спитали дозволу у властей, церковників. І ось яку відповідь дістали:

«По огудинку пречистої божої матері Тарасу Шевченку молитесь усердно по совісті, щоб бог простив йому мерзотні писання його, на панакхиду запросить служити у себе дома, на квартирі, а не в храмі. Архієпископ Назарій».

Хіба міг архієпископ дозволити панакхиду по «великому безбожнику»? Адже поет завжди був воєвничим атеїстом, як і його ро-

сійські однодумці. Хай у творчості його ми знайдемо багато звертань до бога, релігійних тем, термінів, але все це було лише засобом вираження революційних ідей у доступній для широких народних мас формі, було засобом маскування справжньої суті творів від «недремного ока» цензури. Бог у Шевченка — це правда, справедливість, добро, істина, прийом для відображення психології і настрою героїв твору.

Як глибоко віраз він у той час, коли люди будуть «з багрянців онучі драти, люльки з кадил закурати, явленними піч топити, а кропилом... нову хату вимити!» Настав той час Тарасе!

Засмагли юнаки та вродливі стрункі степовички краю, яким мандрував Кобзар, творять роботами руками нове життя. Про нього мріяв великий син українського народу. Дійсністю став сон Шевченкової Катерини. Ні, не аві сні, а наяву щороку косяться в безкраїх українських степях довірді пшениці з тужавим золотим зерном. Повновладним господарем цих щедротних просторів тепер є робоча людина. Всі пам'ятають, як знатний механізатор країни О. В. Гіталов, двічі Герой Соціалістичної Праці, очолив змагання спокатку ста, а потім п'ятисот тракторних бригад області. І які чудові результати принесло те змагання!

На був Тарас Шевченко нашим земляком, але кіровоградці пишуться тим, що великий поет був у степовому краї, згадавав і писав про нього у своїх творах.

П'ятнадцять господарств області носять ім'я Т. Г. Шевченка. А скільки вулиць, районів, скільки загонам присвоюють ім'я великого Кобзаря! Він живе, він вічно житиме в пам'яті, в серці народнім.

А. САРЖЕВСЬКИЙ.

ТВОРЧИСТЬ

Любити

людину

Не думала Любов Кир'янова, що стане художницею, що її роботи експонуватимуться на виставках, що її ім'я стане відомим любителям живопису.

Світ її захоплень з дитинства був таким широким, що з нього важко було викристалізувати одне, яке б стало справою всього життя.

Література, музика, живопис — усе це однаковою мірою хвилювало дівчину і примушувало її уважніше придивлятися до життя, шукаючи тих невидимих паралелей, що пролягають між ним і світом прекрасного. В пошуках цих паралелей дівчина відчувала жагучу потребу зображати світ таким, яким вона його бачить і розуміє. Так появилася перші малюнки, невеличкі пейзажі, портрети подружок, ілюстрації до улюблених книг.

Любов пішла вчитися. Спершу закінчила художню студію, потім училище. Час навчання у неї збігся з формуванням свого погляду на мистецтво.

Дівчину приваблювала реалістична манера живопису. Якоюсь мірою на становлення її як художниці вплинули роботи майстрів пензля Лактіонова та Шилова.

Любов почала писати портрети. В них вона прагнула поєднати розкриття внутрішнього світу людини із зовнішньою схожістю. Але останнє вона вважала другорядним. І тому з-під пензля художниці вийшло чимало портретів, які сміливо можна назвати психологічними.

Нерідко Любові докоряли, що вона не піддається впливові модних течій, що її портрети, натюрморти і пейзажі виконані надто вже академічно. Але молода художниця лишалася вірною своєму стилю. Любов дотримувалася переконання, що художник не повинен йти за модою. У нього повинен бути свій есте-

тичний ідеал, який може розвиватися, набувати нових, досконаліших рис. Але ці зміни мають відбуватися не тому, що це модно, а тому, що у художника назріла органічна потреба внести щось якісно нове у свою творчість.

Роботи Л. Кир'янової нечасто появлялися на виставках, та коли вже вони потрапляли в експозицію, то завжди підкоряли глядача своєю щирістю, простотою і вишуканістю, викликали несподіваний інтерес любителів живопису.

Написані у м'якій ліричній манері, портрети Кир'янової немов випромінюють тепле світло. Художниця зображає простих людей, допосичи до глядача їхню красу та багатий внутрішній світ.

«Марина» — так назвала Любов Кир'янова одну зі своїх останніх робіт. У ній вона розкриває образ натхненної музикою людини. На золотисто-червоному тлі струнка постає дівчина. Вона наче дихає молодістю і оптимізмом. Дівчина щойно закінчила грати на фортепіано і, ще перебуваючи в полоні музики, задумливо й зосереджено дивиться на нас.

Художниця в кожному своєму портреті прагне до тинізації та узагальнення. Завдяки цьому глядач сприймає кожну роботу Л. Кир'янової як щось близьке. Образ натхнення, смутку, безсередності — ось далеко не повний перелік художніх втілень Л. Кир'янової. Портрети її, як і люди, не схожі один на одного. Але всі вони об'єднані великою любов'ю художниці до життя, до людей.

О. АНОХІНА.

Для парфюмерної промисловості

Великою популярністю у нашій країні користуються духи «Красная Москва», які випускає московська парфюмерна фабрика «Новая заря». Запахи ніжних весняних квітів духам надає ефірна олія коріандра.

З прекрасними зразками парфюмерної і косметичної

продукції, яку випускає Всесоюзне об'єднання «Союзпарфюмерпром», можна нім ознайомитись у павільйоні «Технічні культури» на ВДНГ СРСР у Москві, де відкрилась нова експозиція «Досягнення науки і передовий досвід в ефіролінійному виробництві».

Експозиція знайомить з передовим досвідом виробництва коріандру на Кіровоградщині. У радгоспі «Червоний землероб» Бобринецького району, наприклад, щороку досягають високих урожайів цієї культури — понад 15 центнерів з гектара.

Л. ЖАРОВ.

м. Москва.

Став цех аудиторією

Простого, повзною і оригінальністю відзначається прилад для визначення швидкості реакції, представлений на виставці «Профтехосвіта», що відкрилась у Львові. Це — плод творчості конструкторів з ІНТУ. Викликає інтерес і інший апарат, зроблений руками учнів, — оксиметр.

Багато приладів, зроблених в профтехучилищах, уже застосовуються на підприємствах Львівщини. Смак до винахідництва прищеплюють молоді з першого року на-

вчання. Разом з педагогами заняття проводять передові робітники, інженери, знатні трудівники сімейського господарства. Цей підприємець давно вже став для багатьох учнів аудиторією, де вони набувають практичних навичок. Економічний ефект від виробництва у виробництво розробок випускників профтехучилищ тільки за останній рік становить понад 70 тисяч карбованців.

Г. НЕКРАСОВА,
кор. РАТАУ.

У гостях—

Композитор

У творче відродження на Кіровоградщину приїжджав відомий український радянський композитор, заслужений діяч мистецтв УРСР Володимир Миколайович Верменич. Разом з бандуристкою Валентиною Воложаніною він побував у багатьох творчих колективах Новоукраїнського району, взяв

участь у концерті учасників художньої самодіяльності міського Палацу культури «Ювілейний». Бажаним гостем композитор був у трудівників села Ізаківки, колгоспів імені Ватутіна, «Україна», імені ХХ з'їзду КПРС, «Дружба», цукрозаводу, радгоспу «Новоукраїнський», в учнів міських шкіл. Особливо теплими були його зустрічі з молоддю.

А. БОЛТЯН,
завідуюча райвідділом культури.
Новоукраїнський район.

МОЖЛИВОСТІ РОЗШИРЮЮТЬСЯ

Наша газета кілька раз виступала з публікаціями, де йшлося про те, що населення міста має незручності при здачі макулатури на приймальні пункти. Пропонувалося збільшити кількість абонементних талонів на книжки підвищеного попиту, що видаються в рахунок здачі макулатури, на центральному приймальному пункті (по вулиці Карла Лібкнехта).

Наш кореспондент веде розмову з директором обласного підприємства «Вторресурси» Ю. В. Капоновим.

КОР.: Юрію Васильовичу, нашим читачам, певно, цікаво знати, як змінилося становище на сьогодні.

Ю. К.: Хоч як це не прикро, але про поліпшення справи говорити не доводиться. Все лишилося по-старому. І так триватиме до травня. Поки що в нашому розпорядженні, по суті, один приймальний пункт, який незабаром повинні знести. Архітектори вже мають план забудови

цієї вулиці, і ми антрохи не шкодуємо, що позбудемо цю стару споруду. Пункт малоспроможний. Саме цим і пояснюється неможливість збільшити тут кількість абонементів.

КОР.: Ви сказали, що так триватиме до травня. А що ж буде потім?

Ю. К.: Насуваються великі зміни. За відповідним нормативом на кожні п'ять тисяч жителів планується один приймальний пункт вторресурсів. А це означає, що в такому місті, як Кіровоград, їх необхідно мати 48. Та з огляду на те, що в Кіровограді чима-

ло населення проживає в районах, де переважають приватні домогосподарства (в таких районах макулатура не скучується її використовують на розпал), у недалекому майбутньому в шести найбільш густонаселених районах (Новомироград, Черемушки тощо) буде відкрито по одному приймальному пункту. З дня на день ми чекаємо нового обладнання. Попині сказати, що обладнання буде чудове. Приміщення матиме розміри 12х12 м. Матеріали — скло та алюміній. Прекрасне рекламне оформлення. Заготівельник матиме тут усе необхідне для роботи. Проектом передбачено навіть душ.

Крім того, тепер населення обслуговують два

заготівельники на автомашинах. Вони виконують колективні замовлення, забирають макулатуру у людей, які не мають змоги привезти її на приймальний пункт (скажімо, інваліди). Варто лише набрати номер телефону й узгодити час, вигідний для обох сторін.

Намічається збільшити число заготівельників на автомашинах іще на дві одиниці. Думаємо, що цього буде досить для виконання нами планових завдань.

КОР.: Ви, мабуть, пам'ятаєте лист М. Шаповалова, котрий ми цитували в матеріалі «Панерова логіка». Він указував на те, що дуже багато паперу, газет, журналів, випадає в ящики для сміття. Чи

зафіксується у вас хто-небудь заготовляти такої справи?

Ю. К.: Цим займатимуться однадцять заготівельників, які незабаром почнуть працювати при жєках та житлово-комунальних відділах.

КОР.: Юрію Васильовичу, часто можна почути скарги продавців книжкового магазину № 2, де видається література по абонементних талонах. Мабуть, було допущено помилку ще спочатку. Коли в газетах друкували оголошення про те, що на здачу макулатури можна отримати абонементні талони на книги, то вказали, що довідки про наявність талонів і книжки можна дістати в магазині № 2. Відтоді щодня продавцям доводи-

ться відповідати на безліч запитань: чи є книги, коли працює приймальний пункт, як доїхати до закладу, скільки там лишилося ще талонів і т. д. Вони ж знають одне: є у них дана книга чи нема.

Ю. К.: Такі скарги висловлювалися і мені особисто. Знову ж таки нагадаю: всі проблеми буде розв'язано із вступом у дію нових приймальних пунктів. На кожному з них буде телефон, і люди зможуть звертатися безпосередньо до заготівельника. А поки що ми маємо один телефон — 3-01-77. Дзвоніть, і ви дістанете вперішню відповідь.

Розмову вів
В. АФАНАСІЄНКО.

СПОРТ

У ТИРІ — П'ЯТІРКИ

Сім днів тривали у нас змагання в стрільському тирі — юнаки склали нормативи з кульової стрільби. На першому етапі спочатку було вибрано найкращих у класах, потім йшла боротьба за титул чемпіона школи. В особистому заліку пере-

міг десятикласник Анатолій Ошнічук: він вибив 97 очок із 100 можливих. А в підсумку перекладній найкращий результат у Сергія Завалія — 27 ра-
зів.

72 старшокласники ви-
йшли на старт, 16 із них
виконали нормативи на

ГПО НА МАРШІ

золотий значок, 21 — на
срібний, 4 подолали висо-
ту розрядників.

М. ЧУБ.

учитель Перегонівсь-
кої середньої школи
Голованівського райо-
ну.

Ці хлопчики тренуються в легкоатлетичній секції, що створена в ДЮСШ села Кіровоградського району. З метою фізичного вдосконалення вони займаються не лише легкоатлетичними вправами: їх можна зустріти на футбольному полі, волейбольному майданчику, в спортзалі місцевого Будинку культури, де виставлені тенісні столи. Складають школярі і нормативи ГПО.
На знімку: юні легкоатлети села Кіровоградського перед черговим тренуванням.

Фото С. ФЕНЕНКА.

З ЛІРИЧНОГО ЗОШИТА

ЗУСТРІЧ

О, берег радості ти мій!
В серпанках стихає долина.
Синьою стелить килим сей.
Згасє день так тихо, плінно.
Я зачудований стою
На синій скелі. Тут калина
Зіграла молодість мою.
Я в мріях лину.
Стрімкі вітрила піднялись,
І закипіли чисті води.
Моя кохана, повернись, —

Я задивлюсь на твою ероду.
Моє село, мої гаї,
Я йду до вас із серцем чутливим.
Сюди зійшлися шляхи мої,
Лиш ти, красо, — моє минуле.
О, берег юності ти мій!
В серпанках стихає долина.
Прийди, кохана, і постій
Отут, де жде тебе калина.
Ти повернись, ти подивись,
Як світ стрічається з весною...
Згасє день, як і колись.
І ти стоїш переді мною.

Леонід ГЛУЩЕНКО.

село Торговиця
Новоархангельського району.ЗАРУБІЖНИЙ
КАЛЕЙДОСКОПДО ВЕРШИН
АНТАРКТИДИ

Японський дослідник і мандрівник Наомі Уемура добре відомий не тільки у себе на батьківщині, а й за її межами. У нього за плечима сходження на Еверест, найвищу вершину світу, Аконкагуа в Південній Америці, Мак-Кінлі в Північній Америці, Кіліманджаро в Африці і Монблан у Європі. Найцікавішою була 6100-кілометрове подорож на плоту по Амазонії. Останній маршрут Уемури пролягав до Північного полюса. Він завжди мандрував сам.

Тепер японський дослідник вирушив на гірську 5140-метрову гірську масиву Вінсон в Антарктиді. Позаду 12 років підготовки: 3000-кілометровий пішій перехід від Хоккайдо до півночі Японії до Каліфорнії на півдні країни, рік життя з ескімосами в Гренландії, де він з'їздив тисячі кілометрів на собачих упряжках і т. д. Шість місяців піде на акліматизацію, тренування в антарктичних умовах і навчання п'ятинадцяти добок для упряжки. Експедицію намічено закінчити до грудня 1982 року. «Якщо вона пройде успішно», — сказав Уемура на прощання журналістам, — здійсниться найзаповітніша мрія мого життя».

ПАЛЬНЕ ІЗ
СОЛЯШНИКІВ

У шуканих нових джерел енергії всі багаті країни не раз звертали увагу на солянішки. Правда, паливе з нього виявилось дуже дорогим. А недавно в африканських газетах появилось повідомлення про новий і простий спосіб одержання палива з цієї рослини. Тепер воно може обходитись у півтора рази дешевше від звичайного

дизельного. Нині дослідники перевіряють, як поведеться двигун, котрий тривалий час працював на новому паливі.

Розповісти детально про відкриття його автори мають на міжнародній енергетичній конференції, яка відбудеться в Північній Дакоті (США) в серпні 1982 року.

ДЕ ЖИВ
МАМОНТ

У Чилі, недалеко від міста Монтеверде, археологи під час розкопок виявили рештки житла, збудованого руками людини 12—14 тисяч років тому. Це найдавніша з відомих споруд такого роду. В ній збереглися дві печі, кам'яні й дерев'яні знаряддя праці. Особливу увагу спеціалістів привернули знайдені тут же кістки дуже великих, розміром зі слона, доісторичних тварин. Це дає змогу назвати Монтеверде найбільш північною точкою мешкання таких тварин.

Знахідки вважають учасні, є свідками найстародавнішої культури, яка передувала стародавній цивілізації Південної Америки.

МАРАФОН
СХІДЦЯМИ

До чого тільки не доводять пошук сенсацій! Хмарочос «Емпайр стейт білдінг» — одна із славних будов Нью-Йорка. Ця рік тому він привернув увагу членів місцевого клубу любителів бігу. Відтоді вони щорічно проводять тут... марафонський забіг на 86-й поверсі. Цього року переможцем серед чоловіків став 27-річний Дж. О'Сей. Його час — 22 хвилини 41,1 секунди. У жінок лідирувала Б. Еванс із результатом 13 хвилин 34 секунди. Двоє інтерв'ю журналістам, чемпіонки сказали, що, як і в будь-яких змаганнях, велике значення мала не тільки фізична, а й психологічна підготовка.

(АФН).

По 9 березня в області триватиме традиційний кінофестиваль під девізом «Жінкам Вітчизни присвячується». До його програми включено понад сто кращих фільмів. Це картини про героїчні подвиги радянських жінок у роки Великої Вітчизняної війни і в наші дні, стрічки, які розкривають тему відповідальності жінки за виховання підліткового покоління, порушують проблему взаємин батьків і дітей.

На далекому середземноморському острові Порто-Далі жіночі клуби команди з баскетболу вели боротьбу за кубок Гері — почесний приз, заснований на честь богині — покровительки старогрецьких спортивних змагань дівчат. У розпал турніру сталася подія, яка вразила всіх болельщиків та учасників ігор.

Так починається один із нових фільмів фестивалю — «Восьме чудо світу», створений на кіностудії «Мосфільм». Його поставив режисер С. Самсонов за сценарієм В. Капітановського. Знімалися у фільмі актори Лія Ахеджакова, Олена Шокколова, Тетяна Кравченко, Вікторія Алексеева, Ірина Губанова, Івита Монсе та інші.

КІНОЕКРАН
БЕРЕЗНЯ

У величезному списку злочинів, пред'явленому фашизму на Нюрнберзькому процесі, серед сотень сіл Європи, перетворених загаришками на руїни і попіл, значиться й литовське село Пірчулай. До трагічних подій війни повертає нас картина литовських кінематографістів «Факт». У ній з документальною правдивістю відтворено один день Великої Вітчизняної, трагедії села Пірчулай, факт історії, що викриває звірячу суть фашизму.

«Люди на болоті». За цим романом лауреата Ленінської премії Івана Мележа сценарист і режисер-постановник Віктор Турон на кіностудії «Білорусьфільм» поставив двосерійний фільм. Він розповідає про людей польського села, про тяжкі перші роки Радянської влади, коли ламались вікові традиції, створювались нові, соціалістичні форми життя.

У фільмі знімалися Олена Борзова, Юрій Казю-

ць, Борис Невзоров, Олександр Мороз, Юрій Горобець та інші.

Цікавим буде й репертуар зарубіжного кінематографа. Про героїчні справи чехословацьких комуністів під час війни, в період колективізації і, нарешті, в чехословацькому фільмі «Сильніше за страх» (режисер В. Чех).

Події психологічної драми сільного виробництва угорських та французьких кінематографістів «Друга дружина» переносять нас в Угорщину 30-х — початку 40-х років.

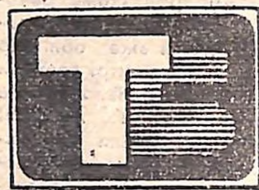
Історію двох закоханих відтворюють на екрані кінокомпанії Югославії у двосерійному фільмі «Настав час кохати». Його поставив режисер З. Чалич за власним сценарієм. Головні ролі виконують: Ріада Кадрич, Владимир Петрович, Драгомир Боянич.

С. ІЛЛЯШЕНКО,
редактор обласного управління кінофікації.

На Київській кіностудії художніх фільмів імені О. П. Довженка йдуть зйомки нового кольорового художнього фільму «Польоти уві сні і наяву» за сценарієм Віктора Мережко. Режисер-постановник — Роман Балаан. Оператор-постановник — Вілен Калюта, художник-постановник — Віталій Волинський. У фільмі зняті Людмила Гурченко, Олег Табаков, Олег Янковський та інші актори. На знімку: кадр з фільму. В ролі Лариси — артистка Людмила Гурченко, Сергія — артист Олег Янковський.

Фото Ю. МОСЕНЖНИКА.
(Фотохроніка РАТАУ).

Неділя

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.40 — Док. телефільм «З перших років», 8.55 — Концерт ансамблю народних інструментів «Сутаріце» Державної консерваторії Литовської РСР. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радіокому Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Наука і техніка. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — М. Гарасва «Хвиля». Фільм вистави. 16.10 — Музичний кіоск. 16.35 — Висади опера. Передбачає Концертної студії Осцилло. 18.00 — Міжнародна програма. 18.45 — Кіносерія «Прикладне мистецтво». 18.50 — Фільм «Шов собою по розлозі». 20.00 — Клуб членів односторонньої. 21.00 — «Час». 21.35 — Театральний апарат. Вечірній — народний артист СРСР І. Владимиров. 23.20 — Чемпіонат Європи з легкої атлетики з зимовою приємністю. По закінченні — Новини

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Для дітей. Художній телефільм «Тяжіння підмога північ». 12.40 — Концерт. 14.00 — «Слава солдату». 15.00 — Фільм-концерт. 15.10 — «Імпульс». 15.45 — «І хліб, і слово». 17.15 — «Погляд у майбутнє». 18.15 — «Пісня скликає друзів». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Концерт. 20.15 — Чемпіонат СРСР з волейболу. Чоловіки. «Локомотив» (Київ) — «Зірка» (Вороніж). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Жінки». По закінченні — Новини.

▲ ІТ (ІV програма)

8.00 — Радіона гімнастика. 8.20 — Художній телефільм «День перший день останній». 9.30 — Документальний телефільм «Океанізм» — пейзажний. 11.00 — Чемпіонат Європи з легкої атлетики. 11.30 — «Ідей фантастичний світ». 18.05 — «Наша біографія». 19.00 — «Емітант». 21.00 — «Час». 21.35 — Атракціон у Московському парку на Цитному бульварі.

Черговий номер «Молодого комунара» вийде в неділю, 7 березня-д.р.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кировоград.

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

ЕК 01263. Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 142. Тираж 51300.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Глінки, 2.